

สำเนา

ที่ นร ๑๒๐๖/๒๖๖

สำนักงาน ก.พ.ร.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๕ สิงหาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน กรรมการและผู้จัดการบริษัทตลาดรองสินค้าที่อยู่อาศัย

อ้างถึง ๑. หนังสือบริษัทตลาดรองสินค้าที่อยู่อาศัย ที่ บตท. ๑๑๘๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘
๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ที่ นร ๑๒๐๖/๒๕๙ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑. บริษัทตลาดรองสินค้าที่อยู่อาศัย (บตท.) แจ้งว่า บตท. ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินค้าที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อประกอบธุรกิจตลาดรองสินค้าที่อยู่อาศัย ซึ่งได้แก่การรับโอนสินค้าที่อยู่อาศัยที่มีคุณภาพมาจากสถาบันการเงินและผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เพื่อนำสินค้าที่รับโอนมานั้นไปทำการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ต่อไป บตท. ไม่มีอำนาจตามกฎหมายในการอนุมัติสินค้าให้แก่ลูกค้าโดยตรงเป็นแต่เพียงผู้รับโอนสินค้าซึ่งสถาบันการเงินได้อนุมัติและให้เงินกู้ยืมแก่ลูกค้าไปแล้วเท่านั้น บตท. จึงเห็นว่าตนไม่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่อย่างไรก็ตาม บตท. จึงขอรื้อว่าความเข้าใจดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ อย่างไร และตามหนังสือที่อ้างถึง ๒. สำนักงาน ก.พ.ร. ได้มีหนังสือแจ้งว่าได้ส่งขอรื้อในเรื่องดังกล่าวไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาต่อไป พร้อมทั้งเร่งรัดให้ บตท. จัดทำคู่มือสำหรับประชาชนด้วย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือแจ้งไปยังสำนักงาน ก.พ.ร. ว่า โดยที่ขอรื้อการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ส่งไปหาหรือยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น ยังมีได้มีการปรึกษาหารือหรือยังไม่มีความเห็นที่แตกต่างหรือข้อโต้แย้งในปัญหาข้อกฎหมายจนไม่อาจหาข้อยุติได้แต่อย่างไร สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงไม่อาจพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องที่ขอรื้อได้

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการของหน่วยงานของรัฐเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ สำนักงาน ก.พ.ร. จึงขอให้ความเห็นเบื้องต้นในประเด็นที่หน่วยงานขอรื้อว่า โดยที่มาตรา ๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติว่า “พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับบรรดาการอนุญาต การจดทะเบียนหรือการแจ้งที่มีกฎหมายหรือกฎกำหนดให้ต้องขออนุญาตจดทะเบียนหรือแจ้ง ก่อนจะดำเนินการใด” และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวได้นิยาม

ความหมาย...

ความหมายของคำว่า “อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกไปอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประธานบัตรและการให้อาชญาบัตรด้วย

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บตท. เป็นรัฐวิสาหกิจภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยมีวัตถุประสงค์ตาม มาตรา ๑๑ แห่งพระราชกำหนดฉบับดังกล่าวในการถือกรรมสิทธิครอบครองหรือมีทรัพย์สินสิทธิต่างๆ สร้าง ซ่อม จัดหา ขาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม รับจำนำ รับจำนอง แลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งในและนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงินหรือ ทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้ การรับโอนสินเชื่อของสถาบันการเงินและผู้ประกอบธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ การดำเนินการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ การออกหลักทรัพย์หรือตราสารทางการเงิน การรับประกัน ความเสี่ยงให้แก่ผู้ลงทุนในหลักทรัพย์ที่ออกในการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ว่าจะได้รับชำระหนี้คืนตาม รูปแบบหรือวิธีการที่ชัดเจน การเรียกเก็บดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียม และค่าบริการทางการเงิน เป็นต้น ฉะนั้น เมื่อพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของ บตท. แล้วจะเห็นได้ว่า การดำเนินการของ บตท. จะเป็นการประกอบธุรกิจตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย โดยให้บริการในการรับโอนสินเชื่อของสถาบันการเงิน และผู้ประกอบธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เพื่อนำสินเชื่อที่รับโอนมานั้นไปทำการแปลงสินทรัพย์เป็นหลัก ไม่ได้ เป็นการอนุญาต การจดทะเบียน หรือการแจ้งที่มีกฎหมายหรือกฎหมายกำหนดให้ต้องขออนุญาต จดทะเบียน หรือแจ้งก่อนจะดำเนินการใด ตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการ พิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนั้น บตท. จึงไม่อยู่ในขอบข่ายที่จะต้องดำเนินการตาม พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ อย่างไรก็ตาม โดยที่ มาตรา ๕๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้รัฐวิสาหกิจจัดให้มีหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามแนวทางของพระราช กฤษฎีกานี้ และโดยที่การดำเนินการตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของ ทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ก็ถือว่าเป็นแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเช่นกัน ฉะนั้น บตท. จึงควร ที่จะดำเนินการให้สอดคล้องกับแนวทางของพระราชกฤษฎีกาฉบับดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางกิตติยา คัมภีร์)

รองเลขาธิการ ก.พ.ร.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.ร.

กองกฎหมายและระเบียบราชการ

โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๙๙๙๙ ต่อ ๘๙๓๐

โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๘๒๓๐

อำนาจ

ที่ นร ๑๒๐๖/๒๕๕๘

สำนักงาน ก.พ.ร.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน กรรมการและผู้จัดการบริหารตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย

อ้างถึง หนังสือบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย ที่ บตท. ๑๑๘๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายหนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ที่ นร ๑๒๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.) ได้มีหนังสือไปยังสำนักงาน ก.พ.ร. เพื่อหารือว่า บตท. จัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อประกอบธุรกิจตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย ซึ่งได้แก่การรับโอนสินเชื่อที่อาศัยที่มีคุณภาพมาจากสถาบันการเงินและผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เพื่อนำสินเชื่อที่รับโอนมานั้นไปทำการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ต่อไป บตท. ไม่มีอำนาจตามกฎหมายในการอนุมัติสินเชื่อให้แก่ลูกค้าโดยตรงเป็นเพียงผู้รับโอนสินเชื่อซึ่งสถาบันการเงินได้รับอนุมัติและให้เงินกู้ยืมแก่ลูกค้าไปแล้วเท่านั้น บตท. จึงเห็นว่า บตท. ไม่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่อย่างไรก็ตาม บตท. จึงขอหารือว่าความเข้าใจดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ร. พิจารณาแล้วขอเรียนว่า โดยที่ข้อหารือของท่านอยู่ในอำนาจหน้าที่ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะเป็นผู้พิจารณา ฉะนั้น สำนักงาน ก.พ.ร. จึงได้ส่งข้อหารือของท่านไปให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปแล้ว ทั้งนี้ ขอให้ท่านขอทราบผลการพิจารณาไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยตรงต่อไปด้วย

อนึ่ง บัดนี้ได้ล่วงเลยเวลากำหนดส่งคู่มือสำหรับประชาชนไปให้สำนักงาน ก.พ.ร. ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๘ แล้ว ประกอบกับการหารือดังกล่าวมิได้เป็นเหตุขยายระยะเวลาในการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนแต่อย่างใด ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีและพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ สำนักงาน ก.พ.ร. จึงขอเร่งรัดให้บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนส่งให้สำนักงาน ก.พ.ร. โดยเร็วต่อไปด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายพงษ์อาจ ตรีกิจวัฒน์กุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.ร.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.ร.

กองกฎหมายและระเบียบราชการ

โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๙๙๙๙ ต่อ ๘๙๓๐ โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๘๒๓๐

Secondary Mortgage Corporation
บริษัทตลาดรองสินเชื่อกู้ยืม

ที่ บตท. ๑๑๘๖ /๒๕๕๘

กองกฎหมายและระเบียบราชการ
รับที่ 124
วันที่ 16 ส.ย. 2558

๙ มิถุนายน ๒๕๕๘

รับที่ 124
วันที่ 12 มิ.ย. 58

บริษัทตลาดรองสินเชื่อกู้ยืม

สำนักงาน ก.พ.ร.
รับที่ 05429
วันที่ 11 ส.ย. 2558
เวลา

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

สำนักงานเลขานุการ

รับที่ 3080
วันที่ 11 ส.ย. 2558

ด้วยบริษัทตลาดรองสินเชื่อกู้ยืม (บตท.) ได้เข้าร่วมคลินิกให้คำปรึกษาและจัดเตรียมข้อมูลประกอบในการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๘ ที่ผ่านมาและพบว่ายังมีประเด็นเกี่ยวกับการใช้และการตีความกฎหมายว่าการกระทำบางประการจะอยู่ภายใต้ขอบเขตบังคับใช้ของพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่

บตท. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อให้เกิดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในการดำเนินการต่อไปจึงขอรื้อดังนี้

๑. ข้อเท็จจริง

๑.๑ บตท. จัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อกู้ยืม พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อประกอบธุรกิจตลาดรองสินเชื่อกู้ยืม ซึ่งได้แก่การรับโอนสินเชื่อกู้ยืมที่มีคุณภาพมาจากสถาบันการเงินและผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เพื่อนำสินเชื่อกู้ยืมไปทำการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ตามพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อกู้ยืม พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไป

๑.๒ ตามวัตถุประสงค์ของ บตท. ที่กล่าวในข้อ ๑.๑ บตท. ไม่มีอำนาจตามกฎหมายในการอนุมัติสินเชื่อกู้ยืมให้แก่ลูกค้าโดยตรง โดย บตท. เป็นเพียงผู้รับโอนสินเชื่อกู้ยืมซึ่งสถาบันการเงินได้รับอนุมัติและให้เงินกู้ยืมแก่ลูกค้าไปแล้วเท่านั้น

๑.๓ เมื่อ บตท. รับโอนสินเชื่อกู้ยืมมาแล้วตามข้อ ๑.๑ บตท. ย่อมได้มาซึ่งสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับสถาบันการเงินซึ่งเป็นผู้ให้สินเชื่อกู้ยืมแก่ลูกค้า ดังนั้น ผู้กู้ยืมจึงต้องผ่อนชำระหนี้เงินกู้ยืมกับ บตท. โดยตรงและย่อมทำให้มีการติดต่อระหว่าง บตท. และลูกค้าสืบเนื่องต่อไปจนกว่าลูกค้าจะได้ชำระหนี้ บตท. เสร็จสิ้น

๑.๔ การติดต่อระหว่าง บตท. กับลูกค้าตามข้อ ๑.๓ มีลักษณะเป็นการดำเนินการทางธุรกิจตามทางค้าปกติเช่นเดียวกับความสัมพันธ์ระหว่างธนาคารพาณิชย์กับลูกค้า เช่น ลูกค้าแจ้งความประสงค์ชำระหนี้เพิ่มเติม ลูกค้าแจ้งความประสงค์ปิดบัญชีเงินกู้ก่อนกำหนด ลูกค้าติดต่อ บตท. ให้แจ้งข้อมูลยอดเงินกู้ยืมคงเหลือ หรือลูกค้าแจ้งให้ บตท. ออกหนังสือรับรองดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยเพื่อนำไปใช้เป็นหลักฐานประกอบการขอลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หรือออกชำระเนื่องจากไม่ได้รับหนังสือที่ บตท. ออกให้มาก่อน

๑ ๑ ๑ ๑
๑ ๑ ๑ ๑
๑ ๑ ๑ ๑
๑ ๑ ๑ ๑
๑ ๑ ๑ ๑
๑ ๑ ๑ ๑

๒. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

“อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติการจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประธานบัตรและการให้อาชญาบัตรด้วย

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจในการอนุญาต

“กฎหมายว่าด้วยการอนุญาต” หมายความว่า บรรดากฎหมายที่มีบทบัญญัติกำหนดให้การดำเนินการใดหรือการประกอบกิจการใดจะต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้

“คำขอ” หมายความว่า คำขออนุญาต

มาตรา ๗ ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการยื่นคำขอ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ขออนุญาตจะต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ และจะกำหนดให้ยื่นคำขอผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์แทนการมายื่นคำขอด้วยตนเองก็ได้

๒.๒ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคล คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐหรือไม่ก็ตาม

๓. ความเข้าใจของ บตท.

๓.๑ บตท. เป็นองค์กรที่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้ “เจ้าหน้าที่” มีความหมายเช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้กำหนดความหมายของคำว่า “เจ้าหน้าที่” โดยสรุปในส่วนที่เกี่ยวข้องได้ว่าหมายถึง บุคคลหรือนิติบุคคลที่ใช้อำนาจทางปกครองในการดำเนินการตามกฎหมายในองค์กรที่รวมถึงรัฐวิสาหกิจด้วย ดังนั้น ในกรณีที่ บตท. และผู้ปฏิบัติงานของ บตท. ใช้อำนาจทางปกครองในการดำเนินการตามกฎหมาย บตท. และผู้ปฏิบัติงานของ บตท. จึงจะอยู่ภายใต้ความหมายของ

“เจ้าหน้าที่” ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่ในกรณีที่ บตท. และผู้ปฏิบัติงานของ บตท. มิได้ใช้อำนาจทางปกครองในการดำเนินการตามกฎหมาย เช่น การจัดซื้อจัดจ้าง การชำระเงิน การรับชำระเงิน การจัดซื้อสินค้า การออกใบเสร็จรับเงิน การออกหนังสือรับรองยอดสินค้าออกหนังสือรับรองดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยการแปลงสิทธิทรัพย์สินเป็นหลักทรัพย บตท. และผู้ปฏิบัติงานของ บตท. ย่อมไม่อยู่ภายใต้ความหมายของ “เจ้าหน้าที่” ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

๓.๒ การกระทำที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ต้องเป็นการอนุญาต

มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดให้ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ดังนั้น การกระทำที่ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ต้องเป็นการกระทำที่มีกฎหมายกำหนดให้จะต้องได้รับอนุญาต

คำว่า “อนุญาต” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุคคลกระทำการที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติการจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประทานบัตรและการให้อาญาบัตรด้วย ดังนั้น การกระทำใดจะเป็นการอนุญาตหรือไม่ต้องพิจารณาว่าเป็นการกระทำที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้นหรือไม่ หรือมีลักษณะเป็นการออกใบอนุญาต การอนุมัติการจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประทานบัตร และการให้อาญาบัตรหรือไม่ และหากมิใช่การอนุญาตแล้ว ก็จะไม่มีการอนุญาต และไม่มีหน้าที่ต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

๓.๓ การดำเนินการทางธุรกิจตามทางคำปกติเช่นเดียวกับความสัมพันธ์ระหว่างธนาคารพาณิชย์กับลูกค้า ไม่ใช่การอนุญาตตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

พระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อกู้ยืม พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นกฎหมายจัดตั้ง บตท. นั้น มิได้กำหนดการกระทำที่บุคคลต้องขอความยินยอมของ บตท. ก่อน และ บตท. ไม่มีการกระทำในลักษณะเป็นการออกใบอนุญาต การอนุมัติการจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประทานบัตรและการให้อาญาบัตร

การติดต่อระหว่าง บตท. และผู้ปฏิบัติงานของ บตท. กับลูกค้านั้น มีลักษณะเป็นการดำเนินการทางธุรกิจตามทางคำปกติเช่นเดียวกับความสัมพันธ์ระหว่างธนาคารพาณิชย์กับลูกค้า เช่นเดียวกับกรณีลูกค้าแจ้งความประสงค์ชำระหนี้เพิ่มเติม ลูกค้าแจ้งความประสงค์ปิดบัญชีเงินกู้ก่อนกำหนด ลูกค้าติดต่อผู้ปฏิบัติงานของ บตท. ให้แจ้งข้อมูลยอดเงินกู้ยืมคงเหลือ หรือลูกค้าแจ้งให้ผู้ปฏิบัติงานของ บตท. ออกหนังสือรับรองดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเพื่อซื้อ

ที่อยู่อาศัยเพื่อนำไปใช้เป็นหลักฐานประกอบการขอลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หรือออกเอกสารใดๆ ซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากไม่ได้รับหนังสือที่ บตท. ออกให้มาก่อน ซึ่งเป็นการกระทำตามนิติสัมพันธ์ในทางแพ่งระหว่าง บตท. ในฐานะผู้รับโอนสิทธิจากผู้ให้กู้ กับผู้กู้ยืม และไม่ใช้การใช้อำนาจทางปกครอง ดังนั้น จากการกระทำของ บตท. และผู้ปฏิบัติงานของ บตท. ซึ่งมีได้ใช้อำนาจทางปกครองในการดำเนินการตามกฎหมาย บตท. และผู้ปฏิบัติงานของ บตท. จึงไม่ตกอยู่ภายใต้ नियามของคำว่า “เจ้าหน้าที่” และย่อมไม่อาจเป็นผู้อนุญาต ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น บตท. จึงมีความเข้าใจเบื้องต้นว่า บตท. ไม่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

จึงเรียนมาเพื่อหารือว่าความเข้าใจเบื้องต้นของ บตท. ถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

ขอแสดงความนับถือ

พณีย์ หาชัยภูมิ
(นางพณีย์ หาชัยภูมิ)
กรรมการและผู้จัดการ

งานกำกับดูแล

โทรศัพท์ ๐ ๒๖๑๘ ๙๙๓๓ ต่อ ๑๐๐

โทรสาร ๐ ๒๖๑๘ ๙๙๑๒ - ๓